

Resolució 2/2026, de 8 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 885/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Informació reclamada: Accés a l'expedient complet d'una denúncia d'assetjament i certificació.

Sentit de la resolució: Estimació parcial, inadmissió parcial

Resum: La informació reclamada és considerada, efectivament, informació pública en tant que és en poder de l'administració o ha estat elaborada per ella mateixa en l'exercici de les seves funcions, en aquest cas, l'activació d'un protocol d'assetjament, encara que la seva naturalesa sigui "preventiva, correctiva i confidencial, no sancionadora ni pública". Quant a que no es pot considerar un procediment administratiu "estricte" o "intern", aquesta Comissió entén que d'acord amb la definició del preàmbul (II) de la Llei 39/2015 i la definició d'expedient administratiu de l'article 70.1 LPAC, el procediment sí que és un procediment administratiu, ja que incorpora els tràmits i actuacions executades per a dictar un acte administratiu (decret núm. 156 de resolució de l'activació del protocol) i es configura amb els documents que serveixen d'antecedents i fonament per a la seva resolució, malgrat que aquest procediment s'emmarqui en l'àmbit intern de prevenció de riscos laborals. En aquest supòsit tant l'Ajuntament, com la tercera persona afectada han al·legat l'existència d'informació que afecta a dades de salut (antecedents 3, 4, 11 i 23) i, per tant, d'acord amb l'article 23 LTAIPBG, dades personals especialment protegides. A la vista de les consideracions fòrmides i les conclusions de l'informe emès per l'APDCAT (antecedent 13), aquesta Comissió va considerar convenient poder verificar el contingut íntegre de l'expedient per tal de disposar dels elements necessaris per poder resoldre amb ple coneixement de causa. Un cop verificat el contingut de la informació objecte de reclamació es constata que efectivament en la denúncia s'expliciten aspectes concrets que afecten la salut i, en conseqüència, en aplicació de l'article 23 LTAPBG es desestima l'accés a aquesta informació. Pel que fa a l'informe emès per la Comissió d'investigació es fa referència a la declaració de la persona denunciant i la referència genèrica a l'afectació que la situació causa a la seva salut, sense més concreció, i la "recomanació" de mesures per part de l'Ajuntament per millorar les seves condicions. Consten també dades personals merament identificatives directament relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració a les quals s'ha de donar accés d'acord amb l'article 24.2 LTAIPBG. Així doncs, s'estima el dret d'accés a aquest informe. Pel que fa a la petició d'una certificació, és procedent la seva inadmissió parcial atenent la doctrina consolidada d'aquesta Comissió i l'article 72.4 del Decret 8/2021.

Paraules clau: Ajuntaments. Representants sindicals. Delegats. Sindicats. Recursos humans. Prevenció de riscos. Protocols. Assetjaments. Denúncies. Informes. Certificats. Recurs potestatiu. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Protecció de dades. Dades especialment protegides. Salut. Estimació parcial. Inadmissió parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 26 de maig de 2025 entra a la GAIP la reclamació 885/2025 presentada per una persona física, en qualitat de secretària general de la secció sindical de CCOO de l'Ajuntament de

Vilanova i la Geltrú, contra aquest Ajuntament en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 10 de gener de 2025 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en la qual demana, en relació amb un expedient d'activació del protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i resolució de situacions d'assetjament sexual, d'identitat de gènere, expressió de gènere, psicològic laboral i altres discriminacions en l'àmbit laboral, "Còpia completa de l'expedient 3158/2024/eRH i tots els documents que l'integren amb una certificació de la relació de la documentació que en el mateix consta i que se'ns lliura".
3. El dia 25 de febrer l'Ajuntament resol: "PRIMER. - Estimar parcialment la sol·licitud realitzada per XXX, secretària general de la Secció Sindical CCOO, amb número 2025001592, en relació a la sol·licitud de la còpia completa de l'expedient 3158/2024/eRH i tots els documents que l'integren amb una certificació de la relació de la documentació en format digital, de conformitat i pels motius establerts en els fonaments de dret de la present resolució".

Aquesta estimació parcial es fonamenta en:

Que el Protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament sexuals, d'identitat de gènere, expressió de gènere, psicològic laboral i altres discriminacions en l'àmbit laboral de l'Ajuntament estableix en el punt primer que "Gestionar una situació d'assetjament no és un procediment administratiu ni requereix únicament aplicar un procediment de forma estàndard. Requereix flexibilitat i adaptació a cada situació de forma transparent i professional, assegurant la garantia de drets de les dues parts."

Que la Comissió d'investigació va emetre un informe el 15 de gener de 2025 que conclou que el lliurament de denúncia no està contemplat en el protocol; que l'informe que ha emès conté informació confidencial i sensible i que aquesta no pot ser exhibida a la part denunciada; que l'informe jurídic emès per l'empresa externa contractada pot ser lliurat atès que no inclou cap informació que pugui ser considerada sensible o confidencial.

En l'informe emès per la delegada de protecció de dades de l'Ajuntament el 6 de febrer es conclou que "amb la finalitat de protegir les dades de categories especials, com salut, que conté aquesta documentació no es pot fer entrega".

I per tant considera que no s'atorga l'accés al document de denúncia ni tampoc l'informe emès per la comissió d'investigació (però sí l'accés a l'informe jurídic de l'empresa externa).

4. El 21 de març de 2025 la persona reclamant presenta un recurs de reposició contra aquest acord d'estimació parcial. Invoca l'article 53 de la Llei 39/2015 com a part interessada en el

procediment (la secció sindical a la qual representa és la part denunciada) i els articles 18 i 19 LTAIPBG. I diu:

“Es tracta de verificar si la Comissió d'Investigació ha d'atorgar o no el dret a l'accés i a l'obtenció de còpies de l'expedient que ha finalitzat amb la conclusió que *«la situació denunciada no es considera un cas d'assetjament laboral»*.

En primer lloc és necessari remarcar que el dret d'accés a la informació no es circumscriu o limita a aquella que està continguda en un expedient administratiu, ja que l'article 19 de LTAIBG defineix informació pública com *«qualsevol forma o suporten que aquesta informació hagi estat elaborada o es conservi»*. Per tant, es parteix d'una definició ampla en la mesura en què la noció d'informació pública conforma el pressupòsit de l'exercici d'un dret de rang constitucional: l'accés als arxius i registres administratius (art. 105 Constitució).

En segon lloc, els Jutjats s'han pronunciat en sentit favorable a l'accés a expedients disciplinaris que acaben en arxiu, supòsit homologable a aquesta situació, ja que es reconeix la seva utilitat per conèixer com es prenen, pels corresponents òrgans administratius, les decisions relatives a l'exercici de potestats reglades.

Per tant, no es pot restringir el dret a accedir i obtenir còpia de la documentació continguda a l'expedient 3158/2024/eRH, amb el pretext que no es tracta d'un procediment administratiu”.

Quant a la protecció de dades:

“És cert que els documents elaborats en el marc d'actuacions administratives poden contenir informació que afecti a persones físiques identificades o identificables.

Un dels límits invocats en la resolució impugnada fa referència a una possible afectació a les dades personals. En aquest sentit, els articles 23 i 24 de la Llei de Transparència regulen les dades personals especialment protegides i la protecció d'aquestes. No hi ha inconvenient en que dels documents que contenen l'expedient al qual s'ha demanat l'accés es protegeixin les dades especialment protegides (ideologia, afiliació sindical, creences, origen racial, salut o vida sexual) o aquelles dades personals identificatives (ex. DNI, adreça...). Però no es pot realitzar una referència genèrica, mancada de motivació i justificació, a l'existència de dades personal per impedir l'accés a la totalitat de l'expedient, oferint l'accés a parts determinades de l'expedient, atesa la condició de persona interessada de qui ho reclama i el caràcter públic de la informació.

L'article 53 estableix el dret de l'interessat en un procediment administratiu (o expedient) a l'accés i l'obtenció de còpies dels documents que l'integren. La Llei 39/2015 va suposar un avenç significatiu en els Drets de l'interessat en el procediment administratiu, passant del reconeixement del dret a «obtenir **còpies de documents**» a preveure l'obligació «de facilitar **còpies dels documents**», incloent-hi la totalitat dels documents incorporats a l'expedient. **Les limitacions legals a aquest dret s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici**

d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia (art. 20 de la Llei de Transparència). En aquest cas l'exercici del dret d'accés no comporta cap dels perjudicis assenyalats en l'article 21 de la Llei de Transparència (no consten ni acreditats, ni justificats). Al contrari, els perjudicis es produeixen exclusivament pels qui, exercint el seu dret a la llibertat sindical, han estat objecte de denúncia i se'ls impedeix conèixer les raons concretes que estaven en l'origen de la denúncia i l'actuació que la Comissió d'investigació ha desplegat per a recepcionar, tramitar i resoldre aquesta denúncia. La denegació de l'accés a la documentació íntegra de l'expedient comportaria indefensió respecte al possible exercici d'accions legals per defensar l'honor, dret també aplicable a les persones jurídiques i protegit constitucionalment (art. 18.1), així com per la Llei Orgànica 1/1982".

A data de la presentació d'aquesta Reclamació, el referit recurs de reposició d'acord amb la informació aportada per la persona reclamant, no ha estat resolt.

5. El 3 de juny de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data, a GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i li requereix que, dins del termini de cinc dies faci arribar les dades identificatives i de contacte (nom i càrrec dins l'organització, correu electrònic i telèfon) de la persona o persones que representaran l'Administració a les sessions de mediació així com dues possibles dates per a agendar la celebració de la sessió i pel cas que es vulgui celebrar per mitjans telemàtics, indiqui els motius de la preferència.
7. El 6 de juny l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú comunica a la GAIP les persones i possible dates que assistiran a la sessió de mediació.
8. El 19 de juny es celebra la primera sessió de mediació sense arribar a cap acord. En data 30 de juny se celebra la segona sessió que tampoc arriba a acord, i la part reclamant demana continuar el procediment a través de la via ordinària.
9. L'11 de juliol la GAIP requereix a l'Ajuntament que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
10. El 28 de juliol de 2025 l'Ajuntament tramet l'informe en el que s'exposa, per una banda, el funcionament del procediment intern que, en resum, comporta:

- L'activació del protocol s'inicia a partir d'una denúncia interna escrita presentada per una persona treballadora.
- Es constitueix una **comissió d'investigació** ad hoc.
- Es va sol·licitar un **informe jurídic a un lletrat extern a l'Ajuntament** per tal de fonamentar adequadament les conclusions del procés d'investigació.
- La comissió valora els fets i determina l'existència o la inexistència d'indicis suficients d'assetjament, elabora un informe de conclusions i, si escau, es proposen mesures correctives o preventives. L'informe es remet a la Direcció del servei de Gestió del Talent i les Persones de l'Ajuntament, que comunica la resolució mitjançant decret a les parts afectades. Aquest decret inclou les parts de l'informe més rellevants, les conclusions i mesures a implementar, sempre amb les dades personals degudament anonimitzades. Només en aquells casos en què la comissió determini l'existència d'indicis clars d'assetjament, el Servei de Gestió del Talent i les Persones inicia un procediment administratiu (informatiu, disciplinari o el que legalment correspongui), seguint tots els tràmits, garanties i requisits previstos per la legislació vigent.
- El Protocol per a la Prevenció, la Detecció, l'Actuació i la Resolució de situacions d'assetjament és un mecanisme de funcionament intern que regula l'actuació de l'organització en aquests casos. Aquest protocol té com a objectiu eradicar situacions d'assetjament tot garantint la confidencialitat, la protecció de les persones davant de possibles represàlies i preservar la confiança del personal en la organització i en l'aplicació del protocol. Aquesta confiança és essencial perquè qualsevol persona treballadora que es consideri víctima d'una situació d'assetjament pugui activar el protocol amb seguretat i tranquil·litat.

Pel que fa al cas concret, informa que la persona reclamant, com a representant de la secció sindical denunciada, disposa de: Decret de resolució del protocol d'assetjament, en el qual es recullen les parts rellevants de l'informe i la conclusió d'inexistència d'assetjament laboral, segons l'aplicació ordinària del protocol i l'informe jurídic elaborat per un lletrat extern, facilitat com a documentació addicional en resposta a la petició d'accés a l'expedient.

I argumenta que NO es pot donar l'accés a la totalitat de l'expedient per:

1. Risc d'efecte dissuasiu i vulneració del principi de confidencialitat en la presentació de denúncies, trencament de la confiança en els protocols interns i els òrgans de prevenció per part de les persones treballadores de l'organització, possible revictimització de la persona que ha patit assetjament, en exposar públicament situacions personals i sensibles, pèrdua de control sobre l'ús del document que pot provocar el trencament de la confidencialitat mitjançant la difusió de l'informe que desvirtuaria l'objectiu final del protocol, que és garantir espais de treball segurs i saludables, i afavorir un entorn on les persones se sentin protegides a l'hora d'activar-lo.

Considera que aquest principi de confidencialitat és essencial en la gestió dels casos d'assetjament laboral per garantir la confiança i la eficàcia en la resolució del cas concret així com dels possibles casos futurs en els que es poguessin trobar les persones treballadores en l'organització.

2. La documentació generada no és informació pública (Llei 19/2014, de transparència). Fent referència a l'article 2.b LTAIPBG considera que la documentació generada en el marc d'un protocol intern de prevenció i actuació contra l'assetjament laboral, activat per una empresa pública o entitat assimilable no constitueix informació pública per les raons següents: • Es tracta de documentació relativa a la gestió interna de personal, i no pas d'una actuació administrativa sotmesa al dret administratiu general. • L'informe no té efectes jurídics externs, sinó que serveix com a eina interna per a la presa de decisions en matèria de recursos humans. • És assimilable a informació reservada o de caràcter confidencial, com ara la informació de nòmines, informes mèdics o expedients disciplinaris.
3. El protocol d'assetjament no és un procediment administratiu formal. No constitueix un procediment administratiu estricte d'acord amb la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, sinó un procediment intern aprovat pel Comitè de Seguretat i Salut. Això implica que: • No hi ha la condició formal de "part interessada" segons l'article 4 de la Llei 39/2015. • Les persones no implicades directament (ni assetjador/a ni assetjat/da, ni representants legals del personal en cas d'acords de confidencialitat) no tenen dret d'accés a la informació. • La naturalesa del protocol és preventiva, correctiva i confidencial, no sancionadora ni pública.
4. L'informe de conclusions conté dades personals especialment protegides. Pot contenir: • Relats i testimonis de caràcter íntim. • Judicis de valor sobre la conducta de persones concretes. • Referències a la salut mental, emocional o física de les persones implicades. Això implica l'aplicació directa del Reglament General de Protecció de Dades (RGPD) i la LOPDGDD, segons els quals: • L'accés a aquestes dades només és possible si es compleix una base jurídica adequada, com el consentiment exprés o una obligació legal. • L'interès legítim del sol·licitant no preval sobre els drets i llibertats de les persones afectades (art. 6.1.f RGPD).
11. El 31 de juliol de 2025 la GAIP sol·licita a l'Autoritat de Protecció de Dades (ADPCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG per a les tres reclamacions i comunica a les parts l'ampliació del termini per a resoldre.
12. El 7 d'octubre de 2025 la GAIP rep l'informe emès per l'ADPCAT (Ref. IAI-0067/2025) que conclou: "La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la persona reclamant a la documentació reclamada, incloses les seves pròpies dades personals (atès que es tracta d'una persona jurídica) i la identitat de les persones que haurien intervingut en exercici de les seves funcions en la seva tramitació, així com de la persona denunciant i dels testimonis que hagin

intervengut aportant informació sobre la reclamant, que constin a la documentació, llevat que efectuat el tràmit d'audiència hi concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació”.

13. El 9 d'octubre de 2025 la GAIP trasllada l'informe emès per l'APDCAT a les parts per al seu coneixement.
14. El 21 d'octubre es comunica a la persona reclamant que atès que la informació sol·licitada afecta drets o interessos de terceres persones, hem comunicat la presentació de la Reclamació a les terceres parts afectades, per tal de donar-los la possibilitat de formular al·legacions, si ho consideren oportú, en un termini de 10 dies. Aquest tràmit, d'acord amb l'article 34.1bis del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació (RGAIP) i de conformitat amb el que estableix l'article 42.9 LTAIPBG el termini de què disposa aquesta Comissió per resoldre resta ampliat quinze dies.
15. El 21 d'octubre de 2025 la GAIP demana a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú que traslladi la Reclamació 885/2025 a les persones que hagin prestat declaració com a testimoni i/o els drets de les quals es puguin veure afectats per l'accés a l'expedient d'assetjament reclamat indicant-los-hi, que disposen d'un termini de deu dies per fer arribar a la GAIP la informació i les consideracions que considerin adients. Un cop fet el trasllat, cal que ens informin de la data en què s'ha practicat i que ens feu arribar la documentació acreditativa de la recepció. Se'ls informa que, d'acord amb l'article 42.9 LTAIPBG, el termini de què disposa aquesta Comissió per resoldre resta ampliat quinze dies.
16. El 13 de novembre de 2025 la persona afectada [denunciant] presenta al·legacions a aquesta Comissió i sol·licitud d'accés a l'expedient de la Reclamació 885/2025. Exposa que “per poder exercir de manera efectiva i amb garanties el meu dret de defensa, resulta absolutament indispensable tenir accés íntegre i complet a la totalitat dels documents que conformen l'esmentat Expedient 3158/2024/eRH. Sense conèixer el contingut complet de l'expedient, és materialment impossible formular unes al·legacions fundades en dret, la qual cosa em situa en una clara posició d'indefensió”; i que “la denegació de l'accés a l'expedient, o un accés merament parcial, vulnera drets fonamentals que m'assisteixen com a part interessada en aquest procediment”. I ho fonamenta en:
 - SOBRE EL DRET D'ACCÉS A L'EXPEDIENT COM A GARANTIA DEL DRET DE DEFENSA. Considera que “el dret a formular al·legacions només pot exercir-se de manera efectiva si es té un coneixement complet dels antecedents i fonaments de la qüestió que es debat.” Invoca l'article 53.1.a) de la Llei 39/2015 i refereix que “Aquest dret no és una simple facultat, sinó una garantia instrumental per a l'exercici del dret de defensa, emparat per l'article 24 de la Constitució Espanyola, que prohibeix la indefensió. La impossibilitat d'accedir a l'expedient complet m'impedeix conèixer els arguments de la part reclamant i els documents en què es basa, generant una indefensió material que vicia el tràmit d'audiència.” Menciona la sentència

2386/2017, de 29 de novembre del TSJ d'Andalusia, sala del contenciós-administratiu de Màlaga que interpretant el dret d'accés, assenyala que aquest permet a l'interessat "prendre per si mateix la seva decisió" i que privar-lo dels elements per fer-ho "vulneraria el seu nucli essencial".

- SOBRE LA SUSPENSÍO DEL TERMINI PER FORMULAR AL·LEGACIONS. Considera que "la manca d'accés a l'expedient impedeix que el termini de deu dies concedit per a formular al·legacions comenci a córrer de manera efectiva (.../...). En conseqüència, el termini per a formular al·legacions ha de quedar suspès fins que se'm faciliti una còpia íntegra de l'Expedient 3158/2024/eRH i, a partir d'aquest moment, s'iniciï un nou termini de deu dies per a poder exercir el meu dret de defensa amb totes les garanties."

I sol·licita, que es tingui en compte aquest escrit, se li doni accés i trasllat d'una "còpia íntegra i completa de l'Expedient 3158/2024/eRH, objecte de la Reclamació 885/2025 i que s'acordi la suspensió del termini de 10 dies per a la presentació d'al·legacions, fins que no s'hagi donat accés efectiu a la totalitat de l'expedient sol·licitat, i que es notifiqui l'inici d'un nou termini un cop s'hagi completat aquest tràmit.

17. El 18 de novembre de 2025 la GAIP trasllada a l'Ajuntament l'acta de les dues sessions de mediació celebrades que van acabar sense acord per a la seva signatura.
18. El mateix dia 18 l'Ajuntament informa a la Comissió que el 28 d'octubre va posar a disposició l'escrit i reclamació (antecedent 16) a la persona que va prestar declaració en l'expedient amb l'avertiment que disposava d'un termini de deu dies per fer arribar a la GAIP la informació i les consideracions que cregués adients. Aquesta notificació va ser rebutjada pel sistema eNOTUM per manca d'accés. S'aporta documentació acreditativa.
19. El 19 de novembre l'Ajuntament fa esmenes a l'acta de les sessions de mediació.
20. El mateix dia 19 la GAIP trasllada al tercer afectat l'expedient de tramitació de la Reclamació (antecedent 15). La notificació va ser acceptada el dia 20 de novembre.
21. El dia 24 es trasllada l'acta a les parts per a la seva signatura.
22. El dia 27 de novembre de 2025, la tercera persona afectada manifesta la seva "oposició expressa i rotunda a la sol·licitud d'accés a la totalitat de l'expedient esmentat, per les raons que s'exposen":

"I.- SOBRE LA NATURALESA DE LA INFORMACIÓ I ELS LÍMITS DEL DRET D'ACCÉS

L'expedient objecte de la sol·licitud no constitueix un procediment administratiu comú, sinó que es deriva de l'activació d'un protocol intern de l'Ajuntament per a la prevenció i actuació en situacions d'assetjament. Com bé argumenta l'Ajuntament, la documentació que conté afecta

exclusivament la gestió interna del personal i no té efectes jurídics externs, motiu pel qual no pot ser considerada "informació pública" en els termes generals de la normativa de transparència.

El seu objectiu principal és garantir un entorn de treball segur i protegir la confidencialitat de les persones que hi participen, un objectiu que es veuria greument compromès si es permetés un accés indiscriminat al seu contingut.

II.- SOBRE LA PREVALENCIA DEL DRET FONAMENTAL A LA PROTECCIÓ DE DADES DE CARÀCTER PERSONAL

L'argument principal per denegar l'accés rau en la naturalesa de les dades contingudes a l'expedient. Com consta a la documentació tramesa per la GAIP, l'expedient conté dades personals especialment protegides, incloent-hi "relats i testimonis de caràcter íntim, judicis de valor sobre la conducta de persones concretes i referències a la salut mental, emocional o física de les persones implicades".

Aquestes dades pertanyen a la categoria de dades especialment protegides, el tractament i cessió de les quals està subjecte a un règim de protecció reforçat. La normativa de transparència estableix límits clars quan l'accés a la informació entra en conflicte amb la protecció de dades personals:

1. L'Artículo 24. Protección de datos personales. de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix que, per accedir a informació que contingui dades personals no merament identificatives, cal una ponderació raonada entre l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades.
2. En aquest cas, la ponderació ha d'inclinar-se necessàriament a favor de la protecció dels meus drets fonamentals a la intimitat i a la protecció de dades, reconeguts a l'article 18 de la Constitució Espanyola. La divulgació de relats íntims i dades de salut suposaria una intromissió il·legítima i desproporcionada en la meua esfera més personal.
3. Com a persona afectada, manifesto la meua oposició expressa a la cessió d'aquestes dades, un requisit que la normativa considera determinant per denegar l'accés a dades especialment protegides.

III.- SOBRE EL LÍMIT RELATIU A LA INVESTIGACIÓ D'IL·LÍCITS DISCIPLINARIS

El protocol d'assetjament, tot i la seva naturalesa interna, constitueix una actuació prèvia orientada a determinar l'existència de fets que podrien ser constitutius d'una infracció disciplinària. L'Artículo 14. Límites al derecho de acceso. de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix com a límit al dret d'accés el perjudici per a la "*prevención, investigación y sanción de los ilícitos penales, administrativos o disciplinarios*".

Tot i que el procediment d'investigació ha finalitzat, la divulgació del seu contingut (testimonis, valoracions, etc.) podria generar un efecte dissuasiu en futures víctimes o testimonis, soscavant l'eficàcia de l'eina del protocol. La confidencialitat és un pilar essencial per garantir que el personal se senti segur a l'hora d'activar aquests mecanismes.

IV.- SOBRE LA INVIABILITAT DE L'ACCÉS PARCIAL I L'ANONIMITZACIÓ

La part reclamant sol·licita l'accés a la "còpia completa de l'expedient". Donada la naturalesa de la informació, una simple anonimització (eliminació de noms i cognoms) seria del tot insuficient per garantir la protecció de les dades. El contingut dels relats, les circumstàncies i els detalls descrits permetrien identificar fàcilment les persones implicades, especialment a mi com a denunciant, dins del context laboral de l'Ajuntament.

Per tant, l'accés parcial previst a la normativa no és una solució viable, ja que la informació resultant estaria distorsionada o, si s'eliminés tota la informació sensible, quedaria buida de contingut rellevant per a la part reclamant, demostrant que el seu interès real rau precisament en les dades protegides.

V.- PONDERACIÓ DELS DRETS EN CONFLICTE

Si bé el dret a la llibertat sindical inclou el dret a la informació, aquest no és un dret absolut. En aquest cas, entra en col·lisió directa amb el meu dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal i a la intimitat. La jurisprudència, com la Sentència 516/2019, de 22 de julio de 2019, del Tribunal Superior de Justicia de Madrid, ha establert que l'accés a expedients sancionadors està subjecte a límits estrictes, especialment quan contenen dades personals o informació confidencial.

En aquest cas, la informació sol·licitada no es refereix a l'activitat sindical general, sinó a un expedient personalíssim que, tot i afectar indirectament el sindicat com a part denunciada, té com a nucli central la protecció d'una possible víctima. L'interès del sindicat en accedir a aquests detalls íntims decau davant la gravetat de la intromissió que suposaria en els meus drets fonamentals.

Per tot l'exposat,

SOL·LICITO:

1. Que es tingui per presentat aquest escrit i per formulades les al·legacions que conté.
2. Que, en virtut dels arguments exposats, s'acordi desestimar la Reclamació núm. 885/2025 i, en conseqüència, es denegui la sol·licitud d'accés de la Secció Sindical de CCOO a la còpia íntegra de l'Expedient 3158/2024/eRH.

3. Subsidiàriament, per al cas que aquesta Comissió considerés estimar parcialment l'accés, que aquest es limiti exclusivament a aquells documents que no continguin cap dada de caràcter personal, especialment les de categories especials com la salut o les relatives a la vida íntima, i sempre després d'un procés de dissociació que impedeixi de manera absoluta la identificació de les persones afectades”.
23. L'11 de desembre de 2025 aquesta Comissió, a la vista de l'informe emès per l'Ajuntament i les manifestacions expressades per la tercera persona afectada, comunica a l'Ajuntament la necessitat de poder tenir un accés temporal i protegit a través del núvol corporatiu o qualsevol altre eina que tinguin a disposició i amb el compromís de mantenir-ne la confidencialitat a la totalitat dels documents que conformen l'Expedient 3158/2024/eRH d'acord amb el que estableix l'article 33.6 Reglament de la GAIP.
24. El 18 de desembre de 2025 l'Ajuntament facilita l'accés temporal.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret d'accés parcial a la informació sol·licitada i límits

En primer lloc, en aquest supòsit és convenient fer esment de la concreció de la informació reclamada atesa la resolució d'estimació parcial de la SAIP i els termes en què es formula aquesta Reclamació (còpia completa de l'expedient 3158/2024/eRH i tots els documents que l'integren amb una certificació de la relació de la documentació que en mateix consta i que se'ns lliura). Aquesta

Comissió ha pogut contrastar que la part reclamant ja disposa parcialment d'informació, concretament el Decret de resolució del protocol d'assetjament, en el qual es recullen les parts rellevants de l'informe i la conclusió d'inexistència d'assetjament laboral i l'informe jurídic elaborat per un lletrat extern. Per tant, la reclamació es concreta en aquella informació no lliurada i que és la denúncia presentada per a l'activació del protocol i l'informe emès per la Comissió d'investigació el 17 de desembre que conclou que *"la situació denunciada no es considera un cas d'assetjament laboral"*. Val a dir que la part reclamant és coneixedora de la identitat de la persona denunciant i els fets denunciats no només pel context laboral en què es troben ambdues parts sinó perquè també es refereixen en l'informe jurídic extern.

En segon lloc, és convenient valorar si la informació a la qual es demana accés té la consideració d'informació pública ateses les consideracions fornides tant per l'administració reclamada com per la tercera persona afectada i si el procediment d'activació del protocol constitueix un procediment administratiu "estricte" (antecedents 11 i 23).

Quant a la consideració d'informació pública, d'acord amb la Llei 19/2014, l'article 2.b la defineix com la "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". I l'article 53.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions". I concreta en l'apartat 2 que "la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés". Per tant, la informació reclamada sí que és informació pública en tant que és en poder de l'administració o ha estat elaborada per ella mateixa en l'exercici de les seves funcions, en aquest cas, l'activació d'un protocol d'assetjament, encara que la seva naturalesa sigui "preventiva, correctiva i confidencial, no sancionadora ni pública".

Quant a la consideració de procediment administratiu "estricte" o "intern", el preàmbul (II) de la Llei 39/2015 el defineix com "el conjunt ordenat de tràmits i actuacions efectuats formalment, segons el curs previst legalment, per dictar un acte administratiu o expressar la voluntat de l'Administració". I l'article 70.1 defineix l'expedient administratiu com "el conjunt ordenat de documents i actuacions que serveixen d'antecedent i fonament a la resolució administrativa, així com les diligències encaminades a executar-la". En conseqüència, el procediment seguit per l'Ajuntament és un procediment administratiu, ja que incorpora els tràmits i actuacions executades per a dictar un acte administratiu (decret núm. 156 de resolució de l'activació del protocol) i es configura amb els documents que serveixen d'antecedents i fonament per a la seva resolució, malgrat que aquest procediment s'emmarqui en l'àmbit intern de prevenció de riscos laborals.

Així i d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret d'accés a la informació pública, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

En aquest supòsit tant l'Ajuntament com la tercera persona afectada han al·legat l'existència d'informació que afecta a dades de salut (antecedents 3, 4, 11 i 23) i, per tant, d'acord amb l'article 23 LTAIPBG, dades personals especialment protegides. A la vista de les consideracions fòmides i les conclusions de l'informe emès per l'APDCAT (antecedent 13), aquesta Comissió va considerar convenient poder verificar el contingut íntegre de l'expedient per tal de disposar dels elements necessaris per poder resoldre amb ple coneixement de causa.

En l'accés temporal facilitat per l'Ajuntament s'ha pogut comprovar que en la denúncia formulada sí que s'expliciten aspectes concrets que afecten la salut i, en conseqüència, en aplicació de l'article 23 LTAIPBG es desestima l'accés a aquesta informació. Pel que fa a l'informe emès per la Comissió d'investigació, hom ha pogut comprovar que es fa referència a la declaració de la persona denunciant i la referència genèrica a l'afectació que la situació causa a la seva salut, sense més concreció, i la "recomanació" de mesures per part de l'Ajuntament per millorar les seves condicions. Consten també dades personals merament identificatives directament relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració a les quals s'ha de donar accés d'acord amb l'article 24.2 LTAIPBG. Així doncs, s'estima el dret d'accés a aquest informe.

En resum, aquesta Comissió considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a l'informe emès per la Comissió d'investigació el desembre de 2024.

3. Sobre la inadmissió parcial de la Reclamació

En la reclamació es demana, també, "certificació de la relació de la documentació que en el mateix consta i que se'ns lliura".

Respecte a aquest punt, la reclamació ha de ser inadmesa pel següent motiu: és doctrina consolidada d'aquesta Comissió (vegeu la Resolució 0803/2022, entre moltes d'altres), i així ho estableix l'article 72.4 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública que "el dret d'accés no empara el dret a obtenir certificats, còpies autèntiques, indexacions d'expedients ni traduccions de documents si l'administració pública els ha d'elaborar expressament per atendre una petició explícita de la persona sol·licitant amb aquest objecte. En aquests casos, en els quals l'objecte de la petició excedeix del concepte d'informació pública, cal resoldre i notificar la inadmissió de la petició".

L'article 33.1 RGAIP estableix que aquesta Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha de verificar la sol·licitud i pot acordar, si escau, la inadmissió de la reclamació o sol·licitar a la persona reclamant que esmeni la sol·licitud. I l'apartat 2 del mateix article indica que la Comissió

únicament pot inadmetre-la si aquesta no té per objecte el dret d'accés a la informació pública o si no compleix els requisits establerts pels articles anteriors.

Així doncs, considerant que parcialment no es demana informació pública (certificat) és procedent la seva inadmissió.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 de gener de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 885/2025 i declarar parcialment el dret de la persona reclamant a l'informe emès per la Comissió d'investigació el desembre de 2024 d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Inadmetre parcialment la Reclamació 885/2025 d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

3. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 885/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.